

Salih Küçük

- şiirler -

Yayın Tarihi:

06.10.2024

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Salih Küçük

Eserleri:

Ağır

Bir sokak köşesinde duruyorum,
gözlerimdeki yağmur,
her damla bir hatıra,
her hatıra bir sızı.
Kayıp hayaller,
gölgesi bile yok artık,
birer birer silindi,
ruhumun haritasından.

Kırık dökük duvarlar,
sırtımda ağır bir yük,
yükselen çığlıklar,
boğazımda bir düğüm.
Kim bilir, belki de
hiç gelmeyecek o gün,
kırık dökük kalbimle
her sabah aynı yoldan geçerken.

Her adımda yankılanan bir yalnızlık,
içimdeki savaş,
kimseye görünmeden,
kendi kendime,
bir düşte kaybolmuş gibi,
belki de kaybolmuşumdur.
İçimde bir yangın,
dışimde soğuk bir duvar.

Kin ve nefret,
bir dost gibi yanı başımda,
hayatın sert yüzü,
bana gülümsüyor.
Yalnızlığım,
bir eski melodinin sesi,
her notada acı,
her akor bir yarım kalp.

Belki de tüm yollar,
biter bu sokaklarda,
belki de bu kent,
bir kayıp cennet.
Gözlerimdeki boşluk,
kime ne anlatır ki,
bir aynada kaybolmuş
bir yansıma belki de.

Yalnızlığımda,
bir dünya saklı,
her köşede bir sır,
her sokakta bir hüzün.
Kendimle boğuşurken,
bir başkası gibi,
kendi hikayemin

kayıp kahramanı ben.

Salih Küçük

Belirsiz Sözlür

Bu şehir, bir girdap gibi dönerken yudum yudum,
Taş duvarlar arasında kaybolmuş hayaller,
Her köşe başı bir anı, her adım bir hüzün,
Bir sokak lambası altında düşlerim titrek, belirsiz.

Pencereden süzölen ışık, etime saplanan güneş,
Sana yeter mi, söyle, yoksa başka bir şey mi lazım?
Ben rüzgar ekerim, fırtınalar biçerken içimde,
Düşün, o iki küp şekerin anlamı ne? Hala yudum yudum.

Yaşam pek iç açıcı değil, bu zaman burkuldun,
Ama fark ettin, yağmurun büyüyüp yutkunduğunu,
Bir koku kalır geriye, bir anı gibi,
Şarkıların gölgesinde, kaybolmuş anlar saklı.

Sana sigaramdan bir nefesle soruyorum, nasılsın?
Ben fena değilim, yalnızca biraz laçka,
Elimden gelen yok, hastane kapısında beklemekten başka,
Hayatın ritminde kaybolmuş, bir dize gibi.

Bazısı diklenir, haykırır bu boş sokaklara,
Kızıyorsun evet, biliyorum, ama işte ben de onlardan biriyim,
Öyleyse tutun beni, düşmemek için diren,
Bir mektup yazdım sana, ismi kangren, bir iz bırakmak için.

Gözlerimde bir deniz, derin ve karanlık,
Dalgalar içimde çarpışır, kaybolmuş bir denizci,
Her damla bir hikaye, her damla bir özlem,
Bir zamanlar gülümsediğim gökyüzü şimdi kapalı.

Kaldırım taşları, hayatın yüzeyi gibi,
Üzerinde yürüdüğüm her adımda bir yara açılır,
Ama bir yerlerde, saklı kalan umutlar,
Bir gün doğacak belki, yeniden parlayacak.

Karakışın içinde, bir bahar rüzgarı ararken,
Kalbimden geçiyor her sözcük, her dize,
Bir şairin ruhu, kaybolmuş kelimelerin peşinde,
Belki de bu gece, bir ışık bulurum içimde.

Her şey geçici, her şey sarsılır,
Ama ben buradayım, kelimelerimle direnirken,
Yalnızlığın kollarında kaybolmuş bir yudum,
Kangrenin sesi, içimde yankılanırken.

Kangren, bir yara, bir sızı, bir dert,
Ama aynı zamanda bir hikaye, bir yolculuk,
Belki de bu yolda bulacağım bir anlam,
Her dizede, her nefeste, her anı da kaybolacak.

İşte buradayım, kalemimle bir iz bırakmakta,
Kangrenin sesi, içimde bir kanıttır yaşamakta,

Bir Şairin imzası, kaybolmuş kelimelerin peşinde,
Bir zamanlar hayat dolu, Şimdi ise bir sessizlikte.

Salih Kűűk

Ben Aykırıyım Bayım!

Sevmeyi, paylaşmayı, bir insana dokunmayı,
Bilmeyen dudaklarla sözler sarf ediyorsun?
Savaşmadan barışı, hissetmeden huzuru arıyorsun,
Ama sen insan olmayı hiç denemedin, bayım.

Güneşin sıcak nefesiyle bile kavrulan toprağı,
Yağmurun arındırdığı toprağı bile kirletiyorsun.
Diyoruz ki "çamurdan çıktık", ama onu bile kirletiyorsun,
Kaç umut bıraktın elinde? Kaç güzel cümle kurabildin?

Kaç kitap okudun, kaç defa anlamaya çalıştın kendini?
Yalnızlık koca bir gölge, ama sen görmüyorsun.
Doğru olanı görmezden gelip kolayına kaçıyorsun,
Ama yanılıyorsun, çok yanılıyorsun, bayım.

Unuttun mu kaç saksıyı kırdığını?
Kaç çiçeği soldurduğunu?
Sen sadece yapraklarını koparıyorsun papatyaların,
Dinlemeden konuşuyor, anlamadan anlatıyorsun.

Ama ben acıdan şiirler yazıyorum,
Kandan duvarlar örüyorum beynime.
Kibirinden uzak, sevgi dolu kalbimde,
Umutlar büyütüyorum, evimde çiçekler.

Ben her şeyi seviyorum, senin hor gördüğün her şeyi,
Sokaklarda tekmelediğin köpekleri,
Küfrettiğin kedileri, ezdiğin karıncaları.
Ben aykırıyım bayım, ama her şeyden önce insanım.

Salih Küçük

Beyefendi

Beyefendiliğin incisi, kibarlığın nakışı,
Kafiyeli naziklik, dilindeki sözde akışı.
Umutla ve sevgiyle dokunur her mısra,
Gönül sarayında yankılanır zarafetin izleri.

Sözlerinde melodik bir nağme bulur,
Duru bir nezaket, edebi süsler cümleleri.
Beyefendi, adımlarında düşünceli bir nakış,
Her kelimesiyle dans eder, edebi bir bakış.

Gözlerinde inci gibi parlar saygı,
Bakışlarında yatan bir asalet hikayesi.
Beyefendi, sessizliğinde bile konuşur,
Kalpte yankı bulan, zarafet dolu bir lirik.

Gülüşü, içindeki güzellikleri anlatır,
Her tebessümü, nazik bir kahramanın girişi.
Beyefendi, düşüncelerinde titiz bir bahçivan,
Sevgi tohumları eker, saygıyla yeşertir.

Her adımında, adeta bir dans figürü,
Zarafetin ahenkli bir ritmiyle buluşur.
Beyefendi, sözleriyle resmeder bir tabloyu,
Sanat dolu bir zarafeti, gönülde derin bir iz bırakır.

Salih Küçük

Bir Kafadan Hepsi Gri

Hayatın her rengi, birer yalan kuyusu,
Masumiyetin çığı, kaybolmuş bu pusuda.
Göz göre göre aldatanlar, kalbimde iz bıraktı,
İhanetin rengi solmuş, keder içimde yaşattı.

Düşlerim kül oldu, umutlarım çırpındı,
Gökyüzünde yıldızlar, karanlıkta kaybolup gündüzde eridi.
Rüyalarım parçalandı, gerçeklerin pençesinde,
Gözlerim kapkara, yüzüm solgun, ruhum hasrete inandı.

Sevgi denen yalan, acı bir tebessümle buluştu,
Gözyaşlarım deniz oldu, içinde boğuldu duygularım.
Dost sandıklarım sırtımdan vurdu, ihanetin soğuk kollarında,
Karanlıkta kaybolan ruhum, umutsuzluğun karanlığında.

Bir kafadan hepsi gri, düşlerimde yaşanan acı,
Kalbimdeki yangınlar, sessizce içimi yaktı.
Karanlık bir şiir gibi, sözlerim dökülür dudaklarımdan,
Hayatın acı gerçeği, gözyaşlarımın ardında.

Salih Küçük

Birinci Şahsın Şiiri

Düşünmeliyim şimdi, kelimeler arasında kayboluyorum,
Kendi düşüncelerimle yüzleşmeliyim, birinci şahısları yazmalıyım.
Gözlerimin önünde hala bir sis var, ama ben kendi bakış açımdan anlatmalıyım.
Sözlerimi bulmalıyım, üçüncü şahısların etkisi altında kalmamalıyım.

Söylenenleri duymamalıyım, kendi sözlerime odaklanmalıyım,
Üçüncü şahısların dediklerine kulak asmamalıyım, kendi gerçeğimi bulmalıyım.
Bir değişim olacak, ama bu değişimi ben anlatmalıyım,
Düşünmeliyim, başkalarının düşünceleriyle değil, kendi iç sesimle konuşmalıyım.

Salih Küçük

Bozuk Şehir

Toplumun salaklığı sarmış etrafı,
Her adımda bir yargı, bir önyargı.
Kendimizi kaptırırız koca bir sisteme,
DüŐünmeyiz sorgulamayız, neydik biz diye.

Bir varoluŐ yolculuđu başlar içimde,
Toplumun bozukluđuna dair anlarla.
İnançlar, psikoloji, karmaŐık düŐüncelerle örölü,
Bu Şehir derinliklere dalıp duran ruhlarla örtölü.

İnançlar karmaŐık bir labirente benzer,
Bir yolda kaybolur insan arar durur kendini.
Birileri dikte eder, birileri dayatır,
Kendi iç dünyasında gerçeği aratır.

Salih Küçük

Büyüemeyen Ruhlar

Gökyüzünde yıldızlar parlıyor çocuk,
Büyüemedin belki, ama ölmedin hiç.
Kalbimizde hala yaşarsın, en güzel çiçeksin,
Sonsuz bir masalda rüya gibi iç içeyiz.

Gülen gözlerin, masum gülüşünün hatırası,
Bize umut veren, sevgi dolu yaşanmış anıların.
Belki kısa sürdü hayatın, ama ne çok sevdik seni,
Ruhun aramızda, hala ışık saçıyor gözlerinden.

Belki oyun oynayamadın, sokaklarda koşamadın,
Ama bil ki, seni unutmadık hiç, unutmayacağız.
Bir melek gibi geldin dünyaya, bir melek gibi gittin,
Gökyüzünde aramızda, ışıldıyorsun hala, ölümsüz bir yıldız gibi.

Salih Küçük

Çöplük

Çöp yığınları arasında yalnızım geceleyin,
Gölgelerin içinde kaybolmuş bir hayaletim.
Karanlık sokaklar, sessiz çığlıklarımı duymaz,
Yalnızlıkla örülü duvarlar arasında kaybolurum.

Çürüyen umutlar, çöplüklerdeki çürümüş rüyalar,
Gözlerimde yansıyan yitik bir anlam arayışı.
Gün ışığı bile hüznle yıkanır şehirde,
Gölgelerim kovalar beni, karanlıkların içinde.

Sokak lambaları suskun, sessizliği boğar,
Sesim yankılanır duvarlarda, yankılarla dolar.
Gözlerimden süzülen yaşlar çöplere karışır,
Yalnızlıkla sarmalanmış, çöplüklerde yaşarım.

Ne bir dost, ne bir hayal, ne de bir umut var,
Sadece çöplerin arasında kaybolmuş bir nefesim.
Depresyonun karanlığına sürüklenmişim,
Yalnızlıkla örülü, çöp temalı bu hayatta.

Salih Küçük

Denedim En Az Yedi Kez

Karanlık odalarda kaybolan hayallerim,
Birer birer yok olur, korkunç gerçeklerin pençesinde.
En az yedi kez, belki daha fazlası,
Kaçmak için denedim, ama karanlığın kucağına düştüm.

Kan kırmızısı gökyüzünde asılı duran ay,
Korkunç bir masalın başlangıcı gibi parlar.
Gölgeler dans eder, duvarlarda yankılanır çığlıklar,
Ve ben, bu labirentte kaybolmuşum, çaresizce.

Gerginlik her hücremde titrer, korkunç bir gerçekle yüzleşir,
Kanım buz keser, bedenimde dolaşan dehşetle titrer.
Gözlerim kapanır, karanlıkla dolar her yanımda,
Acının soğuk elleri boğazıma yapışır, nefesimi keser.

Özlem, karanlığın içinde kaybolmuş bir çığlık gibi,
Uzaklardan yankılanır, içimi acıyla doldurur.
Bir zamanlar var olan umutlar, şimdi kırık dökük,
Gerginlikle dolu bir dünyada, acının bedenimi sardığı bir kabus.

Gözyaşları, kurumuş topraklara düşer,
Ağlayan bir ruhun iniltileri, sessiz gecenin içinde kaybolur.
Ve ben, bu karanlığın içinde yalnızca çırpınıyorum,
Korkunç gerçeklerin pençesinde, acının gölgesinde kaybolmuş.

Salih Küçük

Eşitsizlikler

Ey bayım, beyefendi, hanımefendi,
Şu dünyada kaybolmuş her türlü şeref ve itibar,
Yüzler çevrilmiş kör bir dönemin perdelerinde.

Zengin, koca koca saraylarında yatanlar,
Halkın alınına çizdiği kara lekeleri görmeyenler,
Açlık çığlıklarını, umutsuzluk figanlarını duymayanlar!

Fabrikaların dumanlarına karışan çocuklar,
Sokaklarda yalın ayak dolaşan umutlar,
Hangi vicdanın kabrine sığar bu manzaralar?

Gün doğmadan işe koşan emekçiler,
Geceleri dikenli yollarda yürüyenler,
Size ne? Diye seslenirken yüreklerinden gelenler.

Açlıkla kucaklaşanlar varken bu şehirde,
Lüksün, ihtişamın raks ettiği meydanlarda,
Bir yanda tokluk sofraları, bir yanda çaresiz bakışlar.

Ey bayım, beyefendi, hanımefendi,
Toplumun çürüyen karnını yemekle beslenenler,
Siz hiç düşündünüz mü, bu nasıl bir insanlık?

Salih Küçük

Ey Yabancı!

Gel ey yabancı, dinle bir an bu sesi,
Kahrolası ölümler, içimdeki gizli çaresi.
Kalbimde bir hüzün, çökerdi geceye,
Gizlenmiş acılar, gölgesiyle seyreyle.

Gecenin karanlığı, düşer üstüme ağır,
Şönmüş umutlarım, eski bir kağıt gibi sarı.
İçimde fırtınalar, kopar durur esintisi,
Umut ateşiyle yandım, kavruldum tükendim..

Beyaz sayfalara dökülen dertlerim,
Kahpe zamanın içinde kaybolmuş kederim.
Gel ey yabancı, anla bu hayatımın kara yanını,
Her kelime bir yara, her hece bir iniltisi.

Dilimde dolaşan acıların şarkısı,
Sokaklar küskün, duvarlar suskun kalmasın.
Sahte aşkın izini sürerken yitik zamanın içinde,
Beni anla ey yabancı, çaresizliğim eski bir kağıt renginde.

Salih Küçük

Gece Yarısı

Bir rüzgar vurdu kapıyı gece yarısı,
Gözlerimde yankılanır eski bir hüzün.

Dolunay parlıyor, aşk sarhoşluğu içinde,
Gecenin sessizliğinde kaybolan bir iz.

Sokak lambaları titriyor, yalnızlığımı hissediyor,
Karanlık köşelerde yankılanır geçmişin çığlığı.

Dilimde tüten sigara dumanıyla karışan sözler,
Kadehimde dans eden umutlar ve dertler.

Gökyüzü siyah bir örtü gibi örtmüş şehri,
Yıldızlar düşerken yıldırım gibi kalbime.

Sesimi duyar mısın, bu sessiz çığlık içinde?
Gökyüzüne haykırıyorum, adını anarken.

Yollar bomboş, yitik zamanın izlerini taşıyor,
Ayak izlerim çizgiler çekiyor geçmişin tozlu sayfalarında.

Aşkın sokağında kaybolmuşum, adını anmadan,
Gözlerimde hüzün, dudaklarımda eski bir türkü.

Belki de bu şehirde kaybolmuş bir öyküyüm,
Kelimeler arasında kaybolan bir mısra.

Bakma yüzüme, göremezsin içimdeki fırtınayı,
Aşkın en derin kuytusunda kaybolmuş bir umut.

Gel, birlikte kaybolalım bu gecenin karanlığında,

Salih Küçük

Geceyle Dans

Düşlerim sımsıkı örülü
Gökyüzünde yıldızlarla
Bir nefes alıp verirken
Geceyle dans ederim.

Yankılanır sokaklar
Adımlarımın altında
Bir hüznün, bir sevinçle dolu
Gizemli bir serüven.

İçimde bir çılgılık var
Sessiz sedasız yankılanan
Uzaklarda bir yerde
Kaybolmuş bir aşkın hikayesi.

Gözlerimdeki ateş
Yanan bir şehrin izleri
Karanlık sokaklarda
Bir umut ışığı gibi.

Hayat bir tren gibidir
İstasyonlarda durur
Bazen yalnızlıkla dolu
Bazen sevgiyle sarılır.

Sonsuzluğa uzanan yollar
Bir rüyanın içinde kaybolur
Ve ben, bu büyülü dünyada
Yalnızca bir yolcuym.

Salih Küçük

Geçmişin Gölgesinde

İçimdeki çatlaklar, yankı yankı,
adın düşerken dudaklarıma,
bir zamanlar sıcak olan,
şimdi soğuk ve keskin bir bıçak.
Gözlerin, hatıraların labirentinde kaybolur,
bir yara daha açılır derimde,
sevgi, nefrete dönüşürken,
zaman, düşmüş bir yıldız gibi.

Her sabah güneş, bir parça umutla doğar,
ama karanlık, içimde bir gölge gibi.

Aşkın en güzel yüzü,
şimdi bir düşmanı andırıyor,
düşlerime sızarken,
dikenleriyle kalbimi dağlıyor.

Bir adım ileri, iki adım geri,
kendimle hesaplaşırken, seni anarken,
sevgim bir tüy kadar hafif,
nefretimse demirden bir zırh gibi.
Her anım, bir savaşa dönüşür;
gözlerin derin bir okyanus,
ve ben kaybolmuş bir gemi,
fırtınada savrulurken,
neredeyse batmak üzereyim.

Özlem, bir asır gibi ağır,
gözyaşlarım kurumuş,
ama ruhumda bir yangın yanar,
senin anıların, kök salmış derinlere,
her yeni günde bir acı daha,
her hatıra, bir düşman saflarında.
Oysa bir zamanlar,
gönlümde cennet gibi parıldardı.

Birlikte geçirdiğimiz günler,
şimdi kurumuş bir çiçek gibi,
bir baharın özlemi,
ama kışın soğukunda donmuş.
Sevgiyle ördüğüm hayaller,
şimdi birer birer yıkılırken,
aşkımın yerini nefrete bıraktı,
bir alev gibi parlayan kalbimde.

Her yeni günde, direnişime rağmen,
yine başlar bu döngü; özlem, kayıp,
belki de en büyük yıkım,
bütün bu karmaşanın içinde saklı.
Bir tutku, bir hasret, bir sona doğru;
kim bilir, belki de en nihayetinde,
sevdalı bir ruh, nefreti kucaklayarak,

bana özgürlük sunacak.

Ama bu savařın sonu,
yüreğimde bir kuşun kanadı gibi,
sözlerin hâlâ yankılanırken,
kıyametin eşiğinde bekliyorum.
Her düşünce, bir savaşçı;
kendi içimdeki çatışma,
seninle kurduğum o evin kalıntıları,
bir anı, bir düş,
belki de hiç bitmeyecek bir keder.

İçimdeki derin yaralar,
bir gün belki kapanacak,
ama sen, her zaman orada kalacaksın,
gölgenle peşimi bırakmadan,
özlemim ve kırgınlığım,
bir halat gibi boğazımda,
sana ve benden kalan her şey,
kayıp bir cennet gibi,
sonsuz bir mücadeleye dönüşecek.

Salih Küçük

Gerçeklik

Gerçeklik soğuk bir melodi, acı notalarda.
Hayal kırıklığından doğar, içimi oyup atar dağlar.
Gözlerimde yansıyan yalnızlık, gerçeğin ağırlığı,
Kalbimde bir çığlık, içimde bir yara, derin bir yalnızlık.

Düşlerim sarhoş, gerçekliğin acı içkisiyle.
Gözlerimde buğulu, yüreğimde kırık dökük bir şehir.
Hayallerim yitik, gerçeklik soğuk bir rüzgar gibi eser,
İçimde bir burukluk, yaşanmışlıkların acı izleriyle.

Sevda bir yalandı, gerçeklik soğuk bir tokat.
Gönlümde kırık dökük duvarlar, hayallerin enkazı.
Yalnızlıkla örülü duvarlar arasında kaybolan umutlar,
Gerçeklik acı bir gerçek, içimi parçalayan bir bıçak.

Aşk masalları yalan, gerçeklik soğuk bir gerçek.
Gözlerimdeki yaşlar, yüreğimdeki çatlaklarla birlikte.
Hayaller yerine gerçeklerle yüzleşmek acıdır,
Gerçeklik soğuk bir kış günü, içimi buz gibi sarar.

Hayal kurma, gerçeklik soğuk bir su damlasıdır.
Gönlümde donmuş bir nehir, içimde buzlu bir çığlık.
Sevdalar yara, umutlar solgun bir gül gibidir,
Gerçeklik acı bir gerçek, içimde bir yangın, soluksuzluk.

Salih Küçük

Gri Sokakların Ezgisi

Toprađa düşen gözyaşı, umutsuzluğun tınısı,
İnsanlar kırık, dünya bomboş, içimde bir hüzün yığını.
Gökyüzü gri, yüreklerde çırpınan acı,
Toplumdan bıktım, kafeste özgürlük, dünya bu kadar mı?

Kırık dökük duvarlar arasında kaybolan gülüşler,
Sözler kifayetsiz, dudaklarda dolanan hüzün sözlü.
Gün batımında kaybolan umutlar, göğsümde sızı,
Toplumun yarası derin, insanlar çaresiz, dünya çürümüş topraklı.

Şahkahalar yankısız, sokaklar sessiz çığlık,
İnsanlar yalnız, umutlar bomboş, dünya karanlık.
Kelimeler yetmez, anlatmaya bu derin çukur,
Toplumun içinde kaybolmuşuz, dünya çaresiz bir kukur.

Ama belki, belki bir gün güneş doğar yeniden,
Toplum uyanır, insanlar kucaklaşır sevgi dolu bir tünel.
Şiirde kafiyeli dertler, umutlar filizlenir yeniden,
Dünya güzellikle dolup taşar, hüzün yerine neşe tükenir bir ömür boyu süren.

Salih Küçük

Gri Şehir

Gözlerimde yansıyan şehir ışıkları acı bir yalnızlık,
Her geçen gün biraz daha kaybolurum kendi içimde.
Sokaklar adeta benim hüznümlü dünyamın yansıması,
Beyaz perdeli pencereden izlerim dışarıyı, içimde bir çaresizlik.

Önyargılarla işlenmiş toplumun soğuk dokusunda,
Her adımım ağırdır, her gülüş bir yalan gibi gelir.
Gözlerimde yorgunluk, ruhumda çaresizlik,
Karanlık düşünceler içinde sürüklenir, bunalımlı sokaklarda.

Depresif bir melodi çalar kulaklarımda,
Sessizliği dinlerim, içimdeki fırtınayı hissederim.
Toplumun baskısı, önyargıların ağırlığı altında ezilirim,
Yorgun düşerim, hayatın zorlu yollarında kaybolurum.

Beyaz duvarlarımda yara izleri, gri tonlarında bir tablo,
Toplumun acımasız yüzü, önyargıların soğukluğu içinde kaybolmuşum.
Depresyonun karanlığı sarmış etrafımı,
Hüzünle dolu bir ruh, bu şehirde kaybolmuş, bu dünyadan bıkmış.

Salih Küçük

İki Büyük Laf

Koca bir dünya, küçük bir yalan,
Gözlerimiz kör, kalmışız hayalde sığ bir kuyunun kıyısında.

İki büyük laf var, sıradan dillerde yankılanan,
Birini öğrendim, öteki kayboldu, yutuldu yalanın karanlığında.

Sözlerimiz dökülür dudaklarımızdan,
Ama anlam sırta bürünür, kaybolur yılların arasında.

Kelimeler yitik, gerçek kör kuyularında,
Zihinler zincirlerle bağlı, düşünmekten kaçır kaçır.

Toplumun hükmü, kafes gibidir sırtımızda,
Her adımımızda ağırlaşır, özgürlük masal olur dudaklarımızda.

Düşlerimiz tutsak, duvarlar arasında,
Gerçek ile yalan arasında sıkışır, umutlarımız ufuklarda.

Sessiz çığlık atarız, göğe karşı,
Ama kulaklar sağır, duymaz dertlerimizi toplumun kalabalığı arasında.

İki büyük laf var, biri var, biri yok,
Birini öğrendik, öteki yok olup gitti, hikayelerin karanlığında yok.

Salih Küçük

İki Kere Patlasa

İki kere patlasa yine de umurumda değil,
Üç kere tamir ederim, dertlerimle boğuşurum elbet.
Kırık dökük hayallerim, yaralı umutlarım var,
Her düşüşte yeniden ayağa kalkarım, dönmem geriye.

Gözlerimde yangınlar, yüreğimde dumanlar,
İki kere patlasa, üç kere umutlarla sararım.
Gelir geçer zor zamanlar, yoluma taşlar döşenir,
Ama yine de yılmam, yıkılmam, dimdik ayakta kalırım.

Her darbeden sonra güçlenirim, yeniden doğarım,
İki kere patlasa, üç kere hayata sararım.
Gökyüzünde yıldızlar kayar, fırtınalar kopar inceden,
Ama yine de yürürüm, yoluma devam ederim emin adımlarla.

İki kere patlasa, üç kere toparlarım her parçayı,
İçimdeki yangınları söndürür, yoluma bakarım gayretle.
Zorluklar gelir geçer, ben yoluma devam ederim,
İki kere patlasa, üç kere hayata tutunur, yeniden doğarım.

Salih Küçük

İkiden Daha Derin Üç Dikiş

Kelimelerin kavgası, dudaklarımda zehir,
İkiden daha derin üç dikiş, yaralarımı kapar,
Gözlerimde yangın, söndüremem, arzular alev alev sapar.

Karanlık kuytularda yankılanır acı,
Savurur rüzgarlar, yüreğimdeki yarı,
Keskin sözlerimle sallarımdövüşü,
Dize gelmiş hislerim, gözlerimde yıldırım düşü.

Kanla yazılmış dizeler, her biri bir savaş,
İçimde fırtınalar, yüreğimde kargaşa.
Sessizce çığlık atan ruhum, karanlık bir odada,
Sarsılır duvarlar, dövüşürüm, tek başıma, asla yorulmadan.

İkiden daha derin üç dikişle kapatırım yaraları,
Gözlerimdeki ateş, yakar her bir kara parçasını.

Salih Küçük

İntihar

Duyguları sarar soğuk geceler,
Yıldızlar kayar, sessiz rüzgar öter.
Gökyüzünde kaybolan bir aşk hikayesi,
Dudaklarımda soluk bir özlem eseri.

Gözyaşları düşer düşlerimden yavaşça,
Sessiz çığlıklarla dolar içim acıyla.
Kalbimde yankılanan hüzünlü bir melodi,
Unutulmuş bir rüyanın ardında bir iz bırakır.

Gecenin karanlığında kaybolan umutlar,
Bir zamanlar parlayan yıldızlara karışır.
Zamanla silinen bir resim gibi solgun,
Özlemle örülü, içimi titreten bir aşkın sonu.

Bir intihar değil, ruhumun derinliklerinde,
Kendine ait bir hikaye, bir şiir bulunur.
Gözlerimde kaybolan bir sonsuzluk arzusu,
Gizli bir duygu, içimde yankılanan bir suskunluk.

Salih Küçük

İstanbul

Deniz kokusu saçar sokaklarına,
Minareler yükselir gökyüzüne sıralı sıra.
Boğaz'ın serin rüzgarı eser hafifçe,
Gemicilerin türküsüyle dolu her gece.

Sahilde yürür İstanbul Beyefendisi,
Hatıralarla dolu, gözlerinde bir titreme.
Her sokak bir masal, her yapı bir hikaye,
Geçmişin sessiz çığığı yankılanır her anda.

Galata'nın kuleleri yükselir gökyüzüne,
Fatih'in fethiyle örülü bir destan misali.
İstanbul Beyefendisi her köşeyi dolaşır,
Geçmişin büyüüne kapılır, hayran hayran bakar.

Bir zamanlar burada bir imparatorluk varmış,
Gökyüzünde süzülen kartallar, saraylar kurmuş.
Şimdi sadece izler kalmış geriye,
İstanbul Beyefendisi, geçmişe ağlar içten içe.

Ama yine de yaşar İstanbul'un ruhu,
Sokaklarında gezer tarih, gizemli bir suhu.
İstanbul Beyefendisi her adımda anar,
Bu eşsiz şehri, kalbine işlemiş bir anı gibi sarar.

Salih Küçük

İyiyim

Gözlerimizde gizli bir hüznün var aslında,
Yüreklerimizde saklı, derin bir yaradır kanayan.
Gölgelerimiz arasında kaybolan,
Hep gülümseriz, içimizdeki karanlığı saklayan.

Bir tebessümle geçeriz günlerden günlere,
Umutsuzluğun karanlığında yitiririz kendimizi.
Hep "iyiyim" deriz, içimizi acılar doldurur,
Yüreğimizin en kuytu köşelerinde hüznünler solur.

Geceleri yıldızlara dökeriz dileklerimizi,
Ama yalnızlıkla sarılırız uykusuz gecelerde.
Kırık kalplerimizi gizleriz gülüşlerin ardına,
Oysa içimizde bir fırtına, bir yangın var.

Salih Küçük

Kafam Kaynıyor

Kafa duman altında, çılgınca kaynıyor,
Zihin denizinde fırtınalar savruluyor.
Gölgeler arasında umutlar yaslanıyor,
Karanlık derinliklerde ruhtar savruluyor.

Gecenin kollarında yankılanan çığlık,
Karanlık düşlerde kaybolmuş bir iz bırakık.
Kanatlanmış ruhtar, sonsuzluğa kanat çırparak,
Zamanın kıyısında delice savrulup durmak.

Yıldızlar kıskanır mı karanlığı ruhtarın?
Kederin içinde kaybolmuş umutların?
Gece, zifiri bir perde gibi örterken her yeri,
Sonsuzluğun boşluğunda kaybolan sevdaları.

Dilimde sert kelimeler, acılar ve yaralar,
Kırık dökük hayaller, gözyaşları aralar.
Bir çığlık yükselir, göge değer mi bilmem,
Karanlığın derinliğinde kaybolan bir gemi.

Kanayan yaralarla dolu bu karanlık labirent,
İsyan eden ruhtar, çaresizlik içinde kıvranırken.
Gözlerime dökülen acı, yıldızlara dönüşürken,
Karanlık sonsuzluğa bir yolculuk başlarken.

Sert kelimelerin ardında saklı bir hüzün,
Kaynayan kafamda yitip giden bir düşün.
Karanlık içinde kaybolan, umutsuz bir yolculuk,
Dinmeyen çığlıklarla dolu bu sonlu karanlık.

Salih Küçük

Karanlık & Aydınlık

Karanlık * Bölüm1

Derin karanlık, ruhumu sardı sarmaladı,
Döktüğüm yaşlar bile kederimi dindirmedi.
Yalnızlık çöktü üzerime, çırpınıyorum ama,
Boğuluyorum bu sonsuz derinlikte, içimdeki karanlıkla.

Gözlerim kan revan, yüreğim yara bere içinde,
Duygularım paramparça, umutlarım kırık dökük.
Gözyaşlarım kurudu, yerini öfkeye bıraktı,
Zehir gibi akan kin, ruhumu sarıp sarmaladı.

Duygusuzlaştım artık, taşlaştı kalbim ta içimde,
Sevgiyi unuttum, umudu kör karanlık yutup içime.
Gözlerimden süzülen yaşlar, yangınlarla sönüyor,
Yanıyorum içten içe, bu acıyla kavrulup bitiyorum.

Dünya zalim, insanlar zalim, her yanımda hain dolu,
Güven kalmadı içimde, kırıldı tüm umut kollarım.
Düşlerim yerlere serildi, paramparça oldu hayallerim,
Savurdu fırtına beni, savurdu bıraktı darmadağın.

Kırılan her parçamda, yankılanıyor acı feryatlarım,
Yalnızlığın soğukunda, üşüyorum bu çaresizlik sarayında.
Göğsümde biriken öfke, volkan gibi patlamaya hazır,
Gücüm tükendi, yorgunum artık, bu acıya dayanmaya.

Dilimde tükenmez sözler, dökülüyor dudaklarımdan,
İhanetin acı tadı, damaklarımda bıraktığı izler.
Gözlerimde yanan ateş, yok olup gitmiş umut çılgınlarım,
Karanlıkta kaybolmuş bir gemi gibi, çırpınıyorum dalgalar arasında.

Sesim kısık, yüreğim paramparça, bedenim yorgun,
Her adımda bir parça daha kırılıyor içimdeki umut duvarları.
Kanlı gözyaşlarımı sildim, artık yüzümde bir maske var,
Gülümsemeler sahte, içimdeki yangınla birlikte yandı her iz.

Kırık dökük ruhumun inlemeleri yankılanıyor sessiz gecede,
Çığlık çığlığa, yalnızlığın karanlığında boğulmuş bir ses.
Kırgınım, incindim, yaralandım, ama artık hissetmiyorum,
Sadece içimdeki bu karanlıkla sarmalanmış, boğulmaya terk edilmişim.

Aydınlık * Bölüm2

Gönlüm aydınlık, umutlarla dolu bir bahar sabahı,
Gökyüzünde dans eden kuşlar, ruhumu neşelendiriyor.
Sevgiyle dolup taşan kalbim, herkese kucak açıyor,
Güneşin ışığıyla yıkanıyorum, içimdeki bütün karanlıklar yok oluyor.

Gözlerimde umut, yüzümde tebessüm, yüreğimde sevgi var,
Hayata tutunuyorum, umutlarım taptaze yeşeriyor.

Dostluklarla örölü bir dünya, her biri bir hazine,
Güven dolu eller uzanıyor, yalnızlığima son veriyor.

Gözyaşlarım birer inci, sevinçle dökülüyor gözlerimden,
Mutlulukla dolu bir yaşam, her anında yeni bir macera.
Dünya güzelliklerle dolu, insanlar birbirine ışık saçıyor,
Güven duygusu, sevgi köprüsü kuruyor, yürekler birbirine kenetleniyor.

Düşlerim uçuşuyor, hayallerim göklere yükseliyor,
Sevgi dolu bir dünya inşa ediyorum, her bir nefesimde.
Umutlarımın rengi solmuyor, güneş gibi parlıyor içimde,
Savrulan fırtınalar, yeniden doğuşumun habercisi oluyor.

Koşuyorum hayata, yüreğimde umut, adımlarım güvenle,
İyilik dolu bir dünya için çabalıyorum, sevgiyle işliyorum her satırı.
Güneşin sıcaklığıyla ısınıyorum, içimdeki sevgi ateşiyle yanıyorum,
Mutluluk çiçekleri açıyor, her biri umutla dolu, her biri sevgiyle kokan.

Sesim neşe dolu, gülücüklerle dolu, dünya bana şarkı söylüyor,
Gözlerimdeki ışık, etrafa yayılan bir huzur, her şeyin başlangıcı.
Kalbimdeki sevgiyle sarılıyorum hayata, kucak açıyorum herkese,
Işık saçan bir yıldız gibi parlıyorum, karanlığı aydınlatıyorum, umutla, sevgiyle.

Salih Küçük

Karanlık Kuyular

Karanlık kuyulara düşmüşüm yine,
Hendeklerden daha derin bu çukur,
Gözlerim kör, yüreğimde yara izi,
Bilinmez diyarlarda kaybolmuşum burada.

Girdaplar çeker beni derinlere,
Gölgelerin arasında kaybolurum,
Yankılar çarpar duvarlara,
Sesim dahi duyulmaz bu çukurun dibinde.

Işık göremez oldum uzun zamandır,
Karanlığın kollarında savrulurum,
Acılar içinde boğulmuşum,
Benim çukurum, gözlerinden daha koyu.

Gün ışığı ulaşmaz bu derinliğe,
Gölgesiz, soluksuz bir dünya burası,
Kendime yabancı bir yaratık gibi,
Kaybolmuşum, bulunmamak için yaratılmış gibi.

Salih Küçük

Kesilen Saçlar

Gözlerinde yorgunluk, gecenin derinlikleri,
Ruhunda sıkıntılar, ağır yüklerin izleri.
Saçlarını kestiğinde, bir hüzün bulutu çöktü,
Yalnızlıkla dans eden bir ruh, sessizce sürüklendi.

Kalbini saran dertler, kıyametin habercisi,
Saçlarını kestiğinde, çaresizlikle birleşti.
Gözyaşlarından akan acılar, sessizce çağlayan,
Karanlık gecelerde kaybolan bir umut diyarı, karanlık kıyıları aşan.

Hayal kırıklarıyla örülü bir dünya, çözümsüz labirent,
Saçlarının kesilmesi, anlatılan karanlık bir hikayenin son perdesi.
Ve yine de ayakta duran, güçlü bir duruşla,
Mutsuzluğun ardında saklı bir güzellik, derin bir ışık arayışı.

Salih Küçük

Kırık Dökük Duvarlar

Gökyüzünde yitik bir yıldız gibiyim,
Karanlıklar içinde kaybolmuşum.
Sessizce düşerim, ruhum daralmış,
Zamanın içinde boğulmuşum.

Kayıp düşlerim var, izsiz ayak izlerim,
Gönlümdeki yankılar, anlamını yitirmiş.
Bir rüzgar misali savrulmuş hislerim,
Sonsuzluğa gömülmüş, benliğimi kaybetmiş.

Bir ahenk ararım, kelimeler çıkmaz dudaklarımdan,
Çıkmaz sokaklarda kaybolmuş bir hüzün.
Birbirine karışan renklerim solmuş,
Kafiyesiz bir öykü, duvarlarda yankılanan üzgün bir ninni.

Gözlerimde yansıyan derin bir boşluk,
Beyaz bir sayfa gibi beklerim hayatı.
Kelimelerin arasında kaybolmuş anılar,
Karanlık odamda yankılanan sessiz bir çığlık.

Salih Küçük

Korkunç Feryatlar

Karanlık ormanda geceye vurulmuş,
Kaburgandaki şeytan usulca durulmuş.
Gölgeler arasında melankoli saçan,
Kâbuslara sığınan ruhtar arasında.

Gözleri kırmızı, ateşle yanan,
Kanla boyanmış, korkunç bir varlık yanar.
Karanlık kuytulara gizlenen sır,
Kaburgalarından süzülen bir zehir.

Ay ışığında dans ederken beden,
Korku salar etrafa, çıldırtır her yön.
Kanatları kanla, tüyleri diken diken,
İnsanların ruhunu acıyla dolduran cin.

Karanlıkta kaybolmuş, yırtıcı çığlıklar,
İşte şeytanın eseri, korkunç feryatlar.
Kaburga temalı vahşi, geceye yayılan,
Kâbuslarla dolu, korku dolu çağrılar.

Gözlerimizi kapatsak da gölgelerin ardına,
O şeytanın sesi hâlâ yankılanır içimizde.
Karanlıkta bir korku, kaburgaları deler,
Vahşi şeytanın ihtişamı, kelimelerle beler.

Salih Küçük

Müzik Kutusu

Müzik kutusu eski zamanın hikayesi,
İçinde saklı melodiler, gizemli nağmeleri.
Zamanın ötesinden fisıldar eski dostları,
Hatıralarla dans eder, yankılanır duvarları.

Düşlerin perdesinden açılan bir pencere,
Gizli dünyalara açılan bir kapıdır her bir neşe.
Kemanın ince sesinden yankılanan özlem,
Sessizlikte dans eder, hisseder her dem.

Küçük bir dünyada büyük bir hikaye,
Müzik kutusunda saklı, zamanın yolculuğuyla birlikte.
Her döneme tanıklık eder, her duyguya eşlik eder,
Kalbinin derinliklerinden hüznün ve sevinçle döner.

Müzik kutusu, ruhunun yansıması,
Her tınıda bir serüven, her sesinde bir yaşamı.
Karanlık gecelerde aydınlatan bir yıldız,
Sevgiyle sarılır, hatıralarla dolu bir düğüm gibi sıkı sıkı.

Kutunun içinde saklı, zamansız bir hazinedir,
Kulak verirsen, duyarsın onun masalı bir perde ardından gelir.
Sessiz sedasız çalar, ruhunun en derin köşelerine dokunur,
Müzik kutusuyla dans ederken, hayatın ritmiyle buluşur.

Salih Küçük

Rüyalar Umutsuzluęa Gömülü

Sessizlik çöktü sokaklara, şehir uykuda,
Işıksız lambalar, gölgeler arasında kaybolmuş.
Rüzgarın fısıltısı, geçmişin acı hatıraları,
Dolaşır dolaşır, ruhumun karanlık koridorlarında.

Duvarlarda yankılanan geçmişin çığlıkları,
Hüzünle yıkanmış, anılarımın sayfaları.
Zamanın donduğu bu anın içinde,
Umutsuzluğun soğuk elleri sarmış her yanımlı.

Dudaklarda titreyen bir şarkı,
Melodisi hüzün, sözleri kaybolan umutlar.
Gözlerimde yaşlı bir sonbahar yağmuru,
Yapraklar gibi düşer, umutsuzluğun içinde.

Salih Küçük

Sisli Düşler

Düşlerin sokağında yalnızlıkla dans eden,
Gözlerinde umut, yüreğinde inançla bezeli insanlar.
Kentlerin göğsünde hüznle serpilmiş sokaklar,
Kırık dökük hayallerle dolu binalar.

Kavuşamayan sevdaların hikayesi bu,
Gözyaşlarının ardında kaybolan umutlar.
Sesiz çığlıklar yükselirken yıldızlar arasında,
Yalnızlıkla çalkalanır gece ve karanlık sokaklar.

Gözlerindeki ışıltıyla parlayan umutlar,
Kırılan hayallerin izlerini siliyor ansızın.
Güneşin doğuşunda yeniden doğan umutlar,
Ayakta kalmaya çalışan yorgun yürekler için bir ilham.

Bir yanda karanlık, bir yanda aydınlık,
İç içe geçmiş duyguların savaşı devam eder.
Her bir adımda bir umut, bir umut daha,
Aşkın izinde yorgun düşen yürekler.

Gözlerindeki ışıltıyla yaşamaya devam edenler,
Her daim umudu arayan yüreklerdir onlar.
Sonsuzluğa uzanan yolda adımlarını sürdürenler,
Umudun ve sevginin rehberliğinde ilerleyen yoldaşlar.

Salih Küçük

Sisli Hatıran

Sisli bir sokak, ıslak kaldırımlar,
adımlar yankı, kimsesiz.

Gözlerinde karanlık,
geçmişten bir iz, sızan bir acı.

Sesin, boşuk bir hatıra
karanlığın içinden çağırır.

Nefesim kırık dökük,
ellerin uzak, ayazda.

Gözlerin kayıp denizlerde,
ben orada bir ada, yalnız.

Salih Küçük

Şair

Gözlerindeki hasretin şiirine döküyorum,
Kelimeler dans eder, kalpte bir ahen buluyorum.
Göz pınarlarında yankılanan özlemi,
Her dizeye nakşedip, kafiyeyle süslüyorum.

Şairin içindeki boşluğa terennüm ediyorum,
Hasretin ezgisiyle, sözlerimde yankı buluyorum.
Her bir hecede bir hüzün, bir özlem gizli,
Mısraları kusursuzca kafiyeyle örüyorum.

Gözlerindeki hasreti, şairin yüreğinden akıtıyorum,
Sözlerin arasında özlemin izini takip ediyorum.
Her bir kelimeye nakşedilen özlemlerle,
Şiirin dokusuna ruhumu serpiştiriyorum.

Gözlerindeki hasret, şairin kaleminde can buluyor,
Kelimeler arasında eşsiz bir hikaye örüyorum.
Profesyonelce dokunduğum her harfle,
Şiirin büyüüne hayranlıkla kapılıyorum.

Salih Küçük

Toplumun Aynası

Öfkenin rüzgarında yankılanan çığlık,
Zamanın kirli akışında kaybolan umutların ışığı.
Sözde özgür, özde tutsak insanlar,
Kafeste öten kuşlar gibi, kanatları kırık hayaller.

Gökyüzünde dolaşan uçsuz bucaksız yalanlar,
Yeryüzünde sürüklenen kırık dökük duvarlar.
Kardeşlik masalları anlatılır dudaklarda,
Ama gerçek sokaklarda, ihanetin soğuk yatağında.

Dillerde dolaşan gülücükler, iğrenç birer maskedir,
Gizlenen kin, yüreklerde büyüyen kara bir çiçektir.
Çürüyen bir dünyanın kokusu sarar etrafı,
Atılan her adımda çıkartır geçmişin hayaletini.

Kandırılmış beyinler, düşündürülmüş kitleler,
Gölgeler arasında kaybolan insanlar.
Hakikat arayışında yok olur gerçek,
Sözde özgür, özde tutsak bir avuç insan etrafında.

Sevgiye gömülen nefret, yeşertir yıkımı,
Kalplerde açan karanlık, gölgeleri büyütür.
Toplumun aynasına bak, yansıyan yüzünü göreceksin,
Yalanın egemen olduğu bu dünyada kaybolmuş bir benlik.

Salih Küçük

Umut

Bir zamanlar şehirler kuruldu içimde,
Beton ormanları arasında yürüdüm,
Sokaklar adım adım geçti,
Gökdelenler yıldızlara karşı dikildi.

İnsanlar akıp gitti,
Kimi umutla, kimi yorgun,
Her birinin bir hikayesi vardı,
Kalpleri şehrin duvarlarına yazıldı.

Geceleri ışıklar sönmezdi,
Gökyüzü karanlık, yıldızlar solgun,
Gözlerimin önünde bir dünya,
Gözlerim aradı yitik bir anlam.

Bir zamanlar şehirler kuruldu içimde,
Beton ormanları arasında yürüdüm,
Kendi yolumu çizdim,
Yaşadım, sevdim, unuttum.

Sonsuzluğa uzanan yollar,
Karanlıkta ışısız bir dünya,
Her şehirde bir yitik şair,
Her şiirde bir yitik şehir.

Umuda sarıldım, yüreğimde ateş,
Karanlıkta ışısız bir dünya,
Bir zamanlar şehirler kuruldu içimde,
Ben yürüdüm, ben yaşadım, ben şiir oldum.

Salih Küçük

Üç Vuruş İki Göz Kırpma

Göz kırptım bir kere,
İçime dert doldururken,
Kalbimdeki yangını söndürecek,
Bir avuç umut ararken.

İkinci kırpışta sızı,
Yüreğimde bir volkan gibi,
Kıvrandırırken bedenimi,
Kaplara her yanıma acı.

Üçüncü vuruş, bir yarık,
Düşlerim darmadağın,
Yıkılmış duvarlar gibi,
Geriye sadece yıkıntılar kalmış.

Gözlerimde yaş değil, öfke,
Kıvrılan dudaklar, bir lanet gibi,
Sözlerim keskin, acımasız,
Yüreğimde kırık bir bıçak gibi.

Üç vuruş, iki göz kırpma,
Bir hayatın hikayesi belki de,
Ama içimdeki fırtına,
Sana olan sevdami hiç bitirmedi.

Salih Küçük

Üçüncü Şahsın Şiiri

Düşünmek zorunda kalıyor insan, başka şahıslar söylüyor
Kelimelerin arasında dolaşıyor, üçüncü şahıslar aktarıyor
Gözlerimin önünde bir sis var, üçüncü şahıslar aktarıyor
Söylendiği gibi, birazdan değişecek her şey, üçüncü
şahıslar aktarıyor

Gözlerimin önünde bir sis var, üçüncü şahıslar aktarıyor
Söylenenleri dinleme, kendi sözlerine bak, üçüncü şahıslar aktarıyor
Üçüncü şahısların üçüncü şahıslarına inan, kelimelerin ardında bir gerçek var
Birazdan değişecek her şey, üçüncü şahıslar aktarıyor
Düşünmek zorunda kalıyor insan, başka şahıslar söylüyor

Salih Küçük

Yalan

Dünya umutla dolu derler, yalan!
Her adımda bir hayal kırıklığı,
İnsanlar yüzünden kaybolan güven,
Şikayetçiyim, bu dünyadan ve insanlardan.

Yalanlarla dolu bir dünyada,
Geriye ne kaldı ki? İçimde bir hüzün.
Umutsuzca ararım gerçeği,
Ama bulamam, çünkü yalanlarla dolu bu dünya.

Salih Küçük

Yalnız

Gölgeler kayar sokak köşelerinde,
Her adım bir yankı,
kaybolmuş hayallerin peşinde.
Rüzgar, fısıldar içimdeki kırık melodiyi,
sesler birleşir,
derin bir sessizlikte yankılanır.

Yalnızlık, dostum gibi yanı başımda,
gözlerimde kaybolmuş yıldızlar,
bir hayalin peşinde sürüklenirken,
gecenin karanlığı ruhumun derinliklerine sızar.

Her gece, içimde bir savaş,
kendimle bir düello,
kaybolmuş aşklar,
acılar birikir gözlerimde,
kırık dökük hatıralar süzülür.

Ah, kaybolan umutlar,
dönerken başımda,
yıkılan düşler denizlere karışır,
içimdeki fırtına bir tek nefesle başlar,
yalnızlık,
her sayfasında başka bir yara.

Geceler uzun, yıldızlar sönük,
sonsuz karanlıkta kaybolmuş öyküler,
kalbim bir gölge,
hayal peşinde,
kaybolmuş umutlar,
saklı bir sevda içimde derin bir özlem.

Kendimi ararken yüreğimdeki sancı,
bir sokak lambası gibi titrek, belirsiz,
ve her yeni gün,
bir başka yalnızlık getirirken,
aynı sokağın köşesinde,
düşlerim kaybolmuş birer birer.

Salih Küçük

Yanlış

Yanlışımınla iç içeyim,
Karanlık yollar dize dize.
Kendi kusurumla birliğim,
Sonsuzlukta geçici bu izler.

Gölgeler ardında kaybolan,
Sessizlikle örülen kelimeler.
Rüzgarlar söyler dudaklarımdan,
Zamanın hükmü altında yeller.

Görünmez çizgilerim, haritalarında,
Gözlerimle dokunurum hülyalara.
Süregelen bir yolculukta,
Bir an'lık misafir, geçici bir ara.

Yanlışlarla yüklü, adımlarım,
Hatalarla dolu bu bedenim.
Ama içimde bir bilgelik, bir umut var,
Geçici olanın ötesinde bir devinim.

Kıyısında durduğum sonsuzluğun,
Sırlarla dolu derin deryaları.
Yanlışlarla örülü hayatımın,
Kurduğu anlamların yüce anıtları.

Salih Küçük

Yıldızların Altında

Yıldızların altında, gecenin derin sessizliğinde,
Düşlerim yol alır sonsuzluğun engin maviliğinde.
Gökyüzü bir kubbeyi andırır, yıldızlar inci taneleri,
Ve ruhumun derinliklerinde birer acı serüven yeleleri.

Rüzgarın narin esintisi, bir şairin kalemi gibi,
Yıldızlarla dans ederken yüreğim, hüznle sızlar içim.
Gözlerimde yansıyan ışık, yıldızlarla yarışan bir muamma,
Gecenin hülyasında kaybolurum, kendimle sarılıp sarma.

Düşlerim, yıldızların altında kaybolurken,
Ruhumun derinliklerinde bir umut çiçeği açar yelkenler.
Yıldızlarla örülü gecenin sessizliğinde,
Yıldızların büyüüne kapılıp sonsuzluğa yol alırken..

Salih Küçük

Yitik Yolcular

Bir geceye hapsolmuş, yitik bir yolcu,
Yüreğimde feryatlar, karanlık bir orman.
Gölgeler arasında kaybolan adımlarım,
Yankılanır boş sokaklarda sessizce.

Sesim, yalnızlığın derinliklerinde kaybolur,
Kelimelerim yetersiz gelir anlatmaya.
Gözlerimdeki hüznün, dillere destan,
Bir umut ararım karanlık gecelerde.

Gecenin sessizliğinde fısıldar yıldızlar,
Yalnızlığın acısı yüreğimde sızlar.
Bir zamanlar, neşe dolu meydanlar vardı,
Şimdi sessizlik hüküm sürer boş caddelerde.

İsyanımın yankısı duvarlarda yankılanır,
Gözyaşlarım bulutlara karışır kaybolur.
Sonsuzluğa açılan kapılar kapanır,
Yalnızlıkla dolu bir ömür, yüreğimde saklı.

Salih Küçük

Zamanın İzleri

Bir şehrin tozunda kaybolmuş adımlarım,
Yüzümde rüzgârın bıraktığı derin anılarım.

Geçmişten arta kalan bir gölgedir izim,
Sessiz sokaklarda yankılanır yalnız gizim.

Bir ağacın dalında asılı kalmış mevsim,
Zaman, eskiyen sayfalarla doldu benim.

Uzakta bir tren sesi, her şey geçip gidiyor,
Ne dün ne de yarın, hepsi iz bırakıyor.

Bir saat, bir döngü, hep aynı kısır çember,
Gözlerim ufka bakar, ama akıl hep keder.

Yollarda taşlar döşenmiş, nice hikâyeye saklı,
Kimi yolunu kaybetmiş, kimi geleceğe takılı.

Gecenin sessizliğinde büyüyen bir boşluk,
Her adımda biraz daha büyür içimdeki uçurum.

Hayat dediğin, bir sis perdesi, hepsi bu,
Peşinden koşsan da yiter, biter, dağılır su.

Ne bir ışık, ne bir söz, ne de eski bir dost,
Yalnızlığın haritasında herkes yabancı, kaybolmuş.

Bir gün anlar mıyız? Bu dünya dönerken,
Aslında her şey, yalnızca bir izdir göçerken.

Salih Küçük